

6.5. Klim- en slingerplanten

Kamperfoelie

Deze inheemse plant verkiest een plaats in de halfschaduw. Hij groeit algemeen in bossen, struwelen en houtkanten. Van mei tot en met juli verschijnen er purperroodachtige, binnenin lichtgele bloemen. Ze staan in eindstandige trossen en verspreiden een zoete geur, vooral 's avonds. Het is eventueel mogelijk dat er in de herfst een nabloei plaatsheeft. De bessen zijn koraalrood tot zwart. De bessen zijn giftig voor de mens. Voor vogels zijn ze wel eetbaar.

Kamperfoelie is een rechtswindende slingerplant (= winder). Hij groeit tot 1 meter per jaar. Om tegen een muur te kunnen klimmen, kan Kamperfoelie niet zonder klimhulp. Zorg voor een klimhulp onder de vorm van latwerk, opgespannen kabels of andere hulpmiddelen. Jonge scheuten bind je best vast want deze kunnen nog niet zelf ranken. De plant kan enkele tientallen jaren oud worden.

Zet Kamperfoelie in de halfschaduw. De plantvoet mag niet in de zon staan. De wortels staan best in de schaduw, de scheuten mogen in de zon komen. Kamperfoelie groeit op een doorlatende bodem en kan niet tegen staand water.

Hop

Deze inheemse plant groeit het best in schaduw of halfschaduw, hij verdraagt eventueel zon, mits hij in droogteperioden voldoende water krijgt. De plant is slechts matig winterhard.

De bloemen zijn tweehuizig. De geelgroene hopbellen zijn de vrouwelijke bloemen; de mannelijk bloemen zijn pluimachtig en onopvallend. Aan de vrouwelijke planten ontstaan sterk geurende geelgroene vruchten.

Hop is een kruidachtige rechtswindende slingerplant (= winder). Hij kan 6 tot 8m hoog worden en 2 tot 3m breed. De plant kan tot tien jaar oud worden. Gebruik als klimhulp een latwerk of spandraad. Bind jonge scheuten vast. De bovengrondse delen van Hop sterven in de winter af. In het voorjaar schieten de bovengrondse delen terug uit. De plant wordt best afgesneden net boven de basis, ofwel in de herfst na de bladval, ofwel in de lente voor het uitlopen van de bladeren.

Er zijn mensen die vinden dat de mannelijke planten stinken. Zet ze daarom niet te dicht bij het terras.

Bij vochtig weer en bij onvoldoende luchtcirculatie kan de plant aangetast worden door valse meeldauw (hopplaag).

Druivelaar - Glorie van Boskoop

Er zijn vele druivensoorten, maar in ons klimaat groeien niet alle soorten even goed. De druivelaar 'Glorie van Boskoop' groeit bij ons wel goed.

Glorie van Boskoop is een redelijk snelgroeiende druivenplant met heel lange ranken. In een jaar kunnen de ranken wel tot een lengte van 7 m uitgroeien. De plant heeft grote, lichtgroene bladeren en is in ons land winterhard. De wijnstok bloeit in de zomer, met onopvallende groene bloempjes. Deze worden druk door bijen bevrolog. Uit de bloemen ontstaan in de loop van de zomer en herfst langzaam de druiventrossen, met matig grote, donkerblauwe vruchten die heerlijk smaken.

Glorie van Boskoop groeit het best op een zonnige, beschutte standplaats. Dan is ook het risico dat de vruchten niet afrijpen het kleinst. De zuidoostgevel van het huis, of een tuinmuur op het zuiden zijn bijvoorbeeld heel geschikt.

Voor planten die tegen een muur komen, maak je best een voldoende groot plantgat omdat de grond hier minder goed is. Rondom de druif vul je het gat op met een mengsel van grond en goed verteerde compost.

Een wijnstok moet je van jongsaf leiden (= ranker). Een goede methode is om bijvoorbeeld langs de muur draden te spannen. Met zijn draaiende klimranken zorgt de wijnstok dan zelf voor houvast.

Als men veel druiven wil, is nauwgezet snoeien heel belangrijk. Houd daarbij rekening met het feit dat de bloemen, en dus ook de druiven, verschijnen aan de zijtakjes van scheuten die in het jaar ervoor zijn gevormd. De druivenplant kan het best na november gesnoeid worden. Doe dat wel vóór eind februari, omdat anders de sapstroom op gang gekomen is. Ieder jaar kweekt men er een etage bij. Zo draagt de wijnstok ook onderaan blad en krijgt maximaal licht.